

og derigennem kommer Statsbanerne til at betale en betydelig Risikopræmie, fordi man under de vanskeligste Forhold vilde sikre sig, at Statsbanedriften kunde oprettholdes. Men den Risiko maatte løbes, og alle er dog vist enige om, at Hovedhensynet her maatte være, at der fra Statsbanernes Side blev disponeret saaledes, at man selv under de vanskeligste Forhold havde saa mange Kul, at Statsbanedriften kunde oprettholdes. Ud fra dette Hovedhensyn handlede Statsbanerne og handlede, synes jeg, med Rette, og ud fra dette Hovedsynspunkt synes jeg ogsaa, at Situationen maa bedømmes.

Røde: Det ærede Medlem Hr. Brorsen syntes, at nu kunde det være nok med denne Diskussion, den var i Grunden ørkesløs. Den højtærede Trafikminister har aabenbart ikke syntes, at der var diskuteret nok, og jeg forstaa ogsaa til fulde, at et Forsvar fra hans Side var paakrævet. Naar den ærede Ordfører Hr. Brorsen var misfornøjet med disse Diskussioner, var det maaske, fordi den Rolle, han skal spille i dem, ikke behager ham. Det ærede Medlem havde den Opfattelse, at der var nogle, som mente, at de havde store Roller at spille i denne Diskussion; det er derfor, jeg bruger dette Billede — det er jo meget muligt, at Rollen ikke behager det ærede Medlem, og det er ogsaa i Sandhed en meget utaknemmelig Rolle. For overhovedet at kunne gennemføre sin Rolle vælger det ærede Medlem ligesom Ministrene den Taktik at forsvare noget, hvorfor de ikke er angrebne. Den højtærede Indenrigsminister sagde, at han forstod, at Angrebet nu skulde lægges til Rette paa anden Maade end oprindelig, og mente at kunne forstaa Grunden til den taktiske Forandring — saaledes benævnte han det —, at Diskussionen var ført over paa Indenrigsministeriets Budget. Naar den højtærede Minister kan forstaa Grunden dertil, synes jeg, han skulde sige den. Hvad er Grunden efter den højtærede Indenrigsministers Mening til, at jeg har rejst nogle Spørgsmaal til ham paa hans Budget anden end den, som ligger deri, at disse Sager ogsaa henhører under ham? Den højtærede Indenrigsminister synes at antyde, at jeg nærer en Forkærlighed for den højtærede Trafikminister og altsaa skulde ville skaane ham ved at føre Kritikken over paa den højtærede Indenrigsminister. . . . (*Indenrigsministeren:* Nej!) . . . Hvis Forholdet ikke er det, beder jeg den højtærede Indenrigsminister sige hvad da. Nej, enhver skal have sit, og den højtærede Indenrigsminister

har nu sin Centralstilling i hele dette Spørgsmaal, og det kommer han ikke udenom. At denne Stilling er særdeles ubehagelig for ham, det maa han finde sig i. Nu har den højtærede Trafikminister ment, det var ønskeligt, at han fik sit ogsaa ved samme Lejlighed, før hans eget Budget fremkommer; det maa altsaa være sket med det højtærede Præsidiiums Tilladelse, og man kan saaledes drøfte disse Forhold videre.

Den højtærede Indenrigsminister kom udførligt ind paa mange Punkter, men kom kun meget flygtigt ind paa de to Hovedspørgsmaal, jeg havde fremført. Det første, det parlamentarisk-konstitutionelle Spørgsmaal, jeg havde rettet til ham, besvarede han ikke. Den højtærede Indenrigsminister er anmodet af Finansudvalget om en Redegørelse, og han giver en præpareret Redegørelse ved at udtage af de Oplysninger, som Finansudvalget har krævet, Ting, som stiller hele Sagen i Belysning og er nødvendige til Forstaaelse af den. Hvorledes kan den højtærede Indenrigsminister gøre dette? De to eller tre Dokumenter eller Skrivelser, som burde have været vedlagte Sagen, har jeg nævnt; det er en eller to Indberetninger til Udenrigsministeriet fra Gesandten i Washington, den ene omtalt i en Skrivelse fra Udenrigsministeriet, en Skrivelse, som er fremsendt af selve Indenrigsministeren til Kuludvalget, og som derfor hører med i den Korrespondance, som Finansudvalget har udbedt sig. Dernæst er der Direktør Gregersens Telegram til Indenrigsministeriet om denne Sag. Direktør Gregersens Mission er fremhævet og omtalt i Indberetningen; men hvad Direktør Gregersen har sagt om denne Sag, forholdes Finansudvalget. Det er i Strid med Sædvanen i dette høje Ting og hos Regeringer at holde saadanne Oplysninger tilbage, som altsaa kun kommer frem for Offentligheden ved, at man tilfældigvis kan blive bekendt dermed. Det er det ene Spørgsmaal, som den højtærede Indenrigsminister gled ganske let forbi.

Det andet Spørgsmaal, som han ogsaa forbigik eller gik meget let hen over, var det om de af ham trufne Foranstaltninger i Anledning af de Henvendelser, der er kommet til ham. Han vælger den samme Vej, som særlig den højtærede Trafikminister, men ogsaa den ærede Ordfører (Brorsen) valgte, at dvæle ved noget, som er os alle bekendt, og som ingen har bestridt, at der i hele Foraaret og i For sommeren var en særdeles stor Ængstelig-
hed i det danske Folk med Hensyn til den kommende Kulsituation og en be-